

[Ludvig Christensen.]

Byrder paa lige Fod, ingen Rimelighed var i at give Lønforhøjelse. Det er en Realitet, som danner en underlig Baggrund for de Grundprincipper, der er nedlagt i Venstres Ændringsforslag til dette Lovforslag.

Har man saa paa anden Maade fra Byerhvervenes Side traadt Landbrugets Interesser for nær? Hvad er det, der er sket? Jeg skal ikke genopfriske, hvad jeg sagde ved første Behandling af dette Lovforslag om de Byrder, der ved Englandstraktaten er paalagt Byerne og Industrien, dermed ogsaa Arbejderbefolkningen, om de Byrder, der med Hensyn til Sukker, Kartoffelmel og Flæsk ikke at forglemme er paalagt Befolkningen. Alene en Institution som „Børnenes Kontor“ her i København skal nu ved sin Juleuddeling bruge 12 000—15 000 Kr. mere til Flæsk end i Fjor. Jeg nævner ogsaa Kødpriserne og sidst, men ikke mindst, alt det, som er gjort for netop gennem Valutakontoret at skabe Mulighed for Landbrugets betydelige Omsætning paa udenlandske Markeder. Hvis Venstre vil fortsætte med at gaa ud omkring i Landet og gøre sig til Talsmænd for den Opfattelse, at Valutaloven, saaledes som den hidtil er praktiseret, har været til Skade for Landbruget og til alt for stor Fordel for Byerhvervene, maa jeg bede det ærede 3die tingvalgte Medlem (Villemoes) om at staa op og sige os, om Landbruget har nogen som helst Ret til at føle sig forurettet ved den Maade, hvorpaa Valutaloven er blevet praktiseret. Det er kun et billigt Krav, og hvis det ærede Medlem maa erkende: nej, Landbruget har ikke noget at beklage sig over, saa spørger jeg Partiet Venstre, om der er nogen Rimelighed i, at et Parti, der dog endnu er et nogenlunde stort Parti og gerne vil tages alvorligt, under de vanskelige Vilkaar, som hele vort Folkesamfund lever under, fremsætter et Ændringsforslag til dette Lovforslag, et Ændringsforslag, der fra Byerhvervenes og navnlig Arbejdernes Side kun kan opfattes som den mest kyniske Krigserklæring, man overhovedet kan tilkaste andre Befolkningslag her i Landet.

Jeg forlanger med den Ret, som jeg har som Repræsentant for et større Parti, end det ærede tingvalgte Medlem repræsenterer, at vi faar at vide, om det ærede Medlem tør sige, at Landbruget virkelig har Grund til at beklage sig over, at dets Interesser ikke er blevet varetaget paa fyldestgørende Maade. Vi ved nemlig noget helt andet. Vi ved, at man ingen Grund har til at klage. Derfor har man saa meget mindre Grund til fra Landbrugets Side at rejse den

Klassekamp, den fuldkommen ensidige Klassekamp, som man her forsøger at rejse, en Kamp, der kun kan skabe Splittelse og Ufred i vort Folk i en Tid, hvor det mere end nogen Sinde gælder om at staa Side om Side for at komme gennem Vanskelighederne.

Hvis man fra Venstres, fra Landbrugets Side med Rette kan paavise, at Landbrugets Interesser ikke bliver varetaget, og at man virkelig har Grund til at beklage sig over den Maade, hvorpaa Lovgivningen føres ud i Livet, at Vareudvekslingen ikke kan komme til at foregaa, som Landbrugsraadet ønsker det, saa kan man melde sig med Klagerne, og saa kan man med fuld Ret erklære Krig mod de andre Befolkningslag eller Folk, der ikke vil være med til ogsaa at yde Landbostanden Retfærdighed. Men saa længe det ikke er Tilfældet, saa længe man, hvis man vil sige det rigtigt, maa erkende, at Landbruget ingen Grund har til at beklage sig, saa længe bør man ikke under de Vilkaar, vi nu lever under, fremsætte Ændringsforslag af den Karakter, som Partiet Venstre her har stillet.

Jeg anbefaler Ændringsforslaget til Forkastelse.

Formanden: Udtrykket „Kynisk Krigserklæring“ finder jeg for stærkt i denne Forbindelse.

Jeppesen-Drusebjerg: Den foreliggende Mindretalsbetænkning er nærmest et Resumé af de Udtalelser, som blev fremsat af de to Ordførere under Sagens første Behandling i dette høje Ting; dog har man undladt at omtale den Udtalelse fra Landbrugsraadets Præsidium angaaende Valutaordningen, som blev refereret af det ærede 2det Medlem for 6te Kreds (Hauch) ved Sagens første Behandling. I og for sig kan jeg godt forstaa, at Mindretallet har undladt at omtale denne Udtalelse, da den er holdt i saa stor Almindelighed, at den kan tages til Indtægt baade for det ene og det andet Standpunkt. I øvrigt er Mindretallets Ændringsforslag en god, gammel Bekendt af Landbrugsraadets Præsidium, idet hovedsagelig det samme Forslag blev fremsat i det saakaldte Afviklingsudvalg. Saa vidt jeg kan se, er der kun foretaget en enkelt Forandring i Formaalsparagraffen i det Forslag, som blev fremsat i Afviklingsudvalget af det ærede 3die tingvalgte Medlem sammen med det ærede Medlem af det andet høje Ting, Hr. Himmelstrup; i øvrigt er Forslaget ganske det samme som det, der blev stillet i Afviklingsudvalget. I dette